

ρυππαπαί

Τετάρτη, 11 Απριλίου 2012

4:28 μμ

Σημασια

ρύππαπαί

ναυτικον αναφώνημα ^{721.134}

Κραυγή των ναυτικών. Παρακελευσματικόν της κωπηλασίας όπως το ωόπ.

Αναφορές

ἔργων δέδρακε κάμῃ καὶ τὸ "ρύππαπαί"

Αριστοφάνης - Σφήκες 909

οὐκ ἠπίσταν

τ' ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσαι καὶ «ρυππαπαί» εἶπειν

Αριστοφάνης - Βάτραχοι 1073

Ετυμολογία

Δεν αναφερεται στις πηγές

Υποθέτω ότι ίσως παραγεται από το ρυε[πα] παι

Δηλαδή από την προστακτική του ρυω που σημαίνει και ελευθερωνω ρύε + πα από το παλιν + και την κλητική του παις παιδός: μόλα παιδι μου.

Στα παρακελευσματικά αυτά δίνεται προσωπική χροιά με κάποια κλητική (παιδιά, λεβέντες μου, παλληκάρια μου, μάγκες μου κλπ). πβλ.

Αλα βρε παιδιά

Αλα βρε παλληκάρια

Αλα βρε παιδιά

ν' αποσώσουμε

αυτό που λάμπει ομπρός μας

Ο Σταματάκος ²⁶¹ αναφέρει την μεταφορική σημασία του **ρυππαπαί** που ορίζει κωμικά τους ναυτες, το πληρωμα του πλοίου.

Στην ποντική διαλεκτο το πα από το παλιν είναι ένα μοριο ευρυτάτης χρήσεως.

πχ. Ιορδάνης πα κ'ερθεν, = Ο Ιορδάνης παλι δεν ηλθε

Εσυ πα Ποντιος εισαι; = Εσύ παλι ποντιος εισαι;

Εγκυκλοπαιδικά

Ο Σαράφης το αναφέρει ως **ενδόσιμον**. ^{9290.47 [70]}

“Ὅπως ποί’ ἄν ἦ, ὑπῆρχεν ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ Κυβερνήτου ὁ Κελευστής, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν ἐκφωνουμένων ἐνδοσίμων «ρυππαπαί!» καὶ «ὠόπ!» ἤρχιζεν ἢ ἀνέστελλε τὴν τῶν κωπῶν κίνησιν· τούτων δ’ ἐλαυνομένων, ἐφρόντιζε καὶ διὰ τῶν κτύπων μετρονομικοῦ χειρεμβόλου, ὅπερ ἐκράτει, ἐκανόνιζε τοῦ ρυθμοῦ τὸ τάχος, πολὺ μὲν διὰ τὸν πλοῦν ἐν εἰρεσίᾳ, ἦτοι κατὰ τὰ ταξείδια καὶ κατὰ τὴν μάχην, ὀλίγον δὲ καὶ ἀναπαυτικὸν κατὰ τὸ ρόθιον, ὅταν δηλαδὴ ἐπρόκειτο περὶ ἐλιγμῶν ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀπλῆς ἐν γένει ἐπιδειξεως. Καὶ τοῦ Κελευστοῦ τὸ μέλημα ὑπεβοήθει ὁ παριστάμενος Τριηραύλης, ὅστις ἔπαιζεν εἰς τὸν περιστατικῶς ἀρμόζοντα χρόνον ᾧδὴν τινα εἰδικῆς συνθέσεως. Περιελάμβανε δὲ τέλος τὸ ἐρετικὸν τοὺς ἀπαρτιζοντας τὸ κυρίως πλήρωμα προκώπους, ἐπηρέτους καὶ λοιποὺς τῶν κωπηλατῶν, ὧν ἕκαστος ἐκάθητο ἐπὶ μαλακοῦ προσέδρου εἰς τὸ οἰκεῖον σέλμα.

9290.47 [70]

Screen clipping taken: 23/4/2012 10:23 μμ 9290.47

ἰππαπαί

Στους Ἰππῆς του Ἀριστοφάνη λογοπαίγνιο για το ρυππαπαι.

Ἰππῆς

602 ἐμβαλόντες ἀνεφρυάξανθ’· «ἰππαπαε, τίς ἐμβαλεῖ;

Ἰππᾶπαί, formed after the sea-
man's cry ρυππαπαί in Ar. Eq. 602,
as if the horses were plying the oars.

9351 Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. revised and augmented throughout by. Sir Henry Stuart Jones. with the assistance of. Roderick McKenzie. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Screen clipping taken: 26/7/2012 8:07 πμ